

LIBRIS

We know
books

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.librariaeikon.ro, www.edituraeikon.ro

**Editura Eikon este acreditată de
Consiliul Național al Cercetării
Științifice (CNCS)**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TKEE, MIRIAM

Fructul hazardului / Miriam Tkee. - București : Eikon, 2026

ISBN 978-606-49-1750-8

821.135.1

Coperta I: *Dualitate*, de Teodora Filipova

Redactor: Florența Oprișan
DTP: Valerian Susan

Editor: Valentin Ajder

MIRIAM TKEE

FRUCTUL HAZARDULUI

E I K O N

București, 2026

Nume real: Maria Tache
Locul nașterii: Călmățuiu de Sus, județul Teleorman
Reședința actuală: București, România

Activitate profesională: domeniul juridic
Studii de licență și master

Volume publicate:

- PĂTRĂȚICA ABSTRACTĂ - proză (publicat în 3 ediții: 2016 - Editura Primus din Oradea, 2018 - Editura Minela din București și 2020 - Editura ECREATOR din Baia Mare)
- TANGO ÎNTR-UN PORTAL - proză (publicat în 2 ediții, 2018 și 2021 - Editura Primus din Oradea)
- EMOTII ȘI SIDEF - poezii (publicat în 2 ediții, 2021 și 2023 - Editura Primus din Oradea)
- CEL MAI MULT NU TE-AM IUBIT ÎNCĂ - proză (publicat în 2021 - Editura Primus din Oradea)
- SE CAUTĂ UN MOTIV DE FERICIRE - proză (publicat în 2021 - Editura Primus din Oradea)
- PATRUZECI DE TREPTE - Forty Steps - proză (publicat în 2023 - Editura Primus din Oradea)

Apariții colective:

Antologiile literare „Copilăria cuvântului”, „Defilarea cuvintelor” și „Iarna din suflet” - Editura ECREATOR din Baia Mare și „Antologia scriitorilor teleormăneni în viață” de Ion Alexandru Stănescu - Editura Liane Books din Alexandria.

Cuprins

A fost odată ca niciodată...	
Cum, când? Ca niciodată!	5
Primii fiori	7
Laura.....	9
„Ce este femeia? Este singurul cadou care te alege” – Nichita Stănescu.....	11
Între pasiune și emoție	13
Sighișoara.....	16
Trubadurul universului.....	25
Întâlnirea	29
Logodna pe zebra	31
Îndoiala	33
Orașul dintre coline	35
Înserare	39
Slacklining	40
Intuiție și gelozie	41
În căutarea nimicului.....	44
Însingurare.....	45
Poveste 9.....	46
Voluptate	47
Femeia care așteaptă.....	50
Renunțare	53
Arderea unei punți.....	54

Vedenia	57
Frisoane.....	60
Leacul universal.....	62
Acceptare	63
Pirostirii	64
Fata cu ochii de jad.....	67
Petru.....	71
Năluca din așternut.....	72
Sabina	77
Femeia la asfințit de iubire	80
Muza Bliss.....	84
Nici magie, nici chimie	86
O amintire vagă.....	90
Un scenariu posibil.....	97
Cloud number 9	100
Dumnezeu a răspuns	103
O întâlnire	106
Lili – vis împlinit.....	107
Dilema.....	109
Delta văcărești în flăcări.....	112
Orizonturile fricii.....	113
Între familie și o himeră.....	117
Alb neclintit.....	119
Pandemie.....	121
Un copil.....	123
„Vă iubesc, dragi amintiri!”	125

Moment de răscruce.....	127
Umbre	129
Ritmul schimbării	131
Fructul hazardului	133
Porunca 9	138
Familia paralelă	141
Joc	145
Pe urmele lunii pline	148
Dacă e să fie, va fi!	151
Prizonieri în timp.....	154
Abandon.....	157
<i>Acum suntem aici</i>	161
Fericire în mișcare.....	165
Vindecare prin iubire.....	166
Sămânța unei noi povești.....	167
Joie de vivre.....	171
Revenirea Cătălinei	174
Chintesența vieții	179

PRIMII FIORI

Pavel Kiss era un licean frumos, înalt, cu părul blond, până la umeri, și ochii verzi. Locuia în Iași, împreună cu mama lui, căci tatăl îi părăsise imediat după nașterea lui. Era simpatic, inteligent, avea prieteni, făcea sport, dar școala era pentru el un rău necesar, așa că mergea când avea chef la ore și trecea clasa pe muchie de cuțit. În anul care urma avea examenul de bacalaureat, iar perspectiva de a adormi seriile cu cărțile în brațe, încercând să înțeleagă ceva din multitudinea de informații, îl plictisea. Voia să afle totul despre calculatoare, să devină programator, așa că petrecea mult timp în online.

Nu fusese îndrăgostit niciodată, dar o plăcea pe Ioana, nepoata unor vecini, care era studentă în anul I la Facultatea de Drept din București și care, încă din copilărie, își petrecea vacanțele la Iași. Ioana era frumoasă, mai frumoasă decât toate fetele de la el din liceu, iar faptul că era studentă era motiv de tachinare din partea prietenilor lui, care își imaginau că el și Ioana aveau parte de nopți fierbinți. Ea reușea destul de des să îl extragă din virtual. Făceau plimbări lungi, se distrau, vorbeau despre câte în lună și în stele.

Pavel simțea că se înfiripa între ei ceva ca o iubire, deși fiecare întâlnire însemna energie cheltuită aiurea, în încercarea de a ajunge la trupul ei cu sâni micuți, cu abdomen tremurător la atingere. Ea se eschiva, atunci când el voia mai mult.

În ultima seară din vacanță, Ioana l-a însoțit în dormitor, unde amândoi și-au pierdut virginitatea. Sfârșitul vacanțelor înseamnă, cel mai adesea, și finalul poveștilor de iubire.

Plecarea ei spre București se întâmpla într-o zi blândă de septembrie. Jocul culorilor crea o splendoare naturală, a cărei amintire o vor păstra pentru un timp. Soarele și norii brăzdau cerul cu irizări alternative peste coline, vestind ploaia, pregătindu-l parcă special pentru această despărțire. Dar lui Pavel nu îi păsa de natură. Tot ce fusese plin de viață și de veselie, cu Ioana, se afla în urmă. Trăise sentimente uimitoare cu această fată care i se dăruise, după ce îi aprinsese imaginația, chiar înainte de plecare. Timpul nu avea putere să le întineze amintirile. Își închipuia că prima lor noapte de dragoste era și singura...

Și-au promis că vor ține legătura prin mesaje, că se vor suna, dar Pavel știa că, după un timp, imaginația lui, care făcea de strajă pentru el, va vagabonda către o nouă iubită.

LAURA

Nici nu a plecat bine Ioana, că el a și deschis ochi clari către monitorul calculatorului.

A fost uimit și încântat să citească mesajul Laurei din Constanța, care avea la profil o fotografie ce înfățișa două fete: o brunetă minionă, zâmbitoare, cu ochi blânzi, cu părul scurt, și o blondă înaltă, cu părul lung, ondulat, cu ochi verzi ca jadul stins, care privea spre cameră cu mirare parcă, fără zâmbet, dar înconjurată de mister.

Am ezitat să îi răspund. Nu părea a fi ca acele fete care voiau un flirt între două întâlniri just-for-fun. Dar, fie ce-o fi! I-am scris, nu mai știu ce, lăsând fereastra deschisă. M-am surprins pândindu-i răspunsul. Era acolo... Am tresărit: îmi răspundea.

În timp ce urmărea cursorul care pâlpâia pe ecran, semn că ea compunea un mesaj lung sau poate doar ștergea cuvinte menite să ascundă alte cuvinte, Pavel se întreba care dintre cele două fete îi trimisese mesajul.

Curios, s-a uitat la descriere, unde erau trecute puține date: „Nu sunt înaltă, dar am aspirații înalte, iubesc marea, îmi plac provocările și muzica trance, sunt pasionată de psihologie și de design vestimentar”, iar el a concluzionat că Laura era bruneta minionă.

Undeva, pe pagină, se mai afla o fotografie, în care blondă era cu un doberman, pesemne în aceeași zi, judecând după îmbrăcămintea fetei. Ochii lui Pavel s-au îndrăgostit primii, dar de blondină, care privea drept,

fără zâmbet, spre cameră. A început să se întrebe: cum ar arăta oare zâmbind fata cu ochii de jad?

Când își scriau, asocia gândurile pe care fata i le transmitea cu imaginea blondinei.

Îi ghiceam contururile, îi pătrundeam în gânduri și mă jucam cu mintea ei, scriindu-i mesaje. Dacă cineva mi-ar fi spus atunci că fetele din fotografie urmau să îmi influențeze un timp al vieții mele, aș fi râs.

„CE ESTE FEMEIA? ESTE SINGURUL CADOU CARE TE ALEGE” - NICHITA STĂNESCU

Pavel mă cucerise cu inteligența, umorul, zâmbetul care îmi topea orice îndoială. Îmi plăcea felul în care ne armonizam ideile. Aveam tot timpul ceva de vorbit, orice, iar totul între noi părea interesant, incitant, lipsit de ipocrizie, ca nimic altceva pe lume.

Înainte de el parcursesem o perioadă gri, după despărțirea de primul meu iubit, cu care avusesem o relație de un an. Legătura de iubire se diluase, devenise mai degrabă o bătălie a orgoliilor, nici nu ne puteam despărți, nici nu puteam fi împreună. După despărțiri și împăcări repetate, am decis să punem punct.

Pe Pavel eu l-am ales, pe un site de socializare. I-am studiat profilul și i-am scris un mesaj, puține cuvinte prin care îi transmiteam că îmi doresc să îl cunosc. Nu mi-a răspuns imediat, așa că după câteva zile în care am verificat mesageria, mă pregăteam să părăsesc contul. Nu credeam în găsirea partenerului ideal în online. De altfel, contul de pe care eu și Pavel am corespondat îi aparținea Cătălinei, dar cum ea își întâlnise pe malul mării iubirea vieții, mi l-a cedat mie.

Fotografia de la profil ne înfățișa pe mine și pe Cătălina, un joc al ei de a crea confuzie, pe vremea când flirta cu băieții care o contactau, care nu știau dacă

vorbeau cu blonda sau cu bruneta, ceea ce pe ea o amuza foarte tare.

Cred că Pavel era fascinat de vocea mea, de felul în care comunicam, mai mult decât de imaginea de pe internet. El deschisese fără ezitare camera pe Skype, în timp ce eu păstram misterul. Nu mi-am imaginat că vom avea prea multe conversații, cum uneori dispărea cu zilele și părea distant. Își dorea să mă vadă și, pentru că refuzam, îmi spunea în glumă „poate ești urâtică”, sau „nu te jena, dacă poza nu te reprezintă, îmi place mintea ta și, cumva, mă ai la degetul mic, o scoatem noi la capăt, hai, deschide camera”.

ÎNTRE PASIUNE ȘI EMOTIE

Țineam legătura și cu Ioana, și cu Laura. Nu îmi era ușor să flirtez cu amândouă, mai ales că aveam mult de învățat pentru bac. Le dedicam timp separat, dispărând din online pentru Laura, pentru a vorbi la telefon cu Ioana. Îmi plăcea cum se aranjaseră lucrurile. Ioana își petrecea toate vacanțele în Iași, iar idila a continuat. Dacă m-aș fi putut scinda, aș fi făcut-o. Ioana îmi oferea pasiune, iar Laura – emoție.

După ce am ieșit de la ultimul examen de bacalaureat, în curtea liceului mă aștepta Ioana. Venise din București cu trenul, să fie alături de mine în acest moment important al vieții mele, cum își închipuia ea. Gândurile îmi fugeau la Laura, iar Ioana a simțit că eram distrat.

În timpul studenției, Ioana încerca să țină legătura cu mine, ba tandră, ba revoltată. O simțeam tristă, dar nu era nimic de făcut. Nu mai putea fi ca înainte, când febra dorinței mă făcea să îi scriu în puterea nopții sau să o sun la prima oră a dimineții, să îmi bucur sufletul cu sunetul glasului ei somnoros, cu râsul ei vesel. Cu timpul, a devenit un fel de zumzet monosilabic care a încetat să fie conversație. Cuvintele au tăcut. Ne trimiteam imagini amuzante, dar chiar și această fază a legăturii la distanță s-a încheiat. Simțeam pentru ea afecțiunea pe care o ai pentru un om pe care îl știi bun, care ți-a fost aproape.

În schimb, cu Laura vorbeam aproape tot timpul.